

СИНАКСАР:

[Дана] 25. овог мјесеца вршимо успомену на свештеномученике Вукосава (Милановића) и Родољуба (Самарџића) Кулен-вакуфске. Ови предивни Христови угодници бише свештеници Цркве Божије у Кулен-вакуфу када настаде гоњење Цркве Божије и вјерних њених од стране хрватских усташа 1941. године.

Највеће муке претрпјеше на које их ставише њихови мучитељи, али чврсти и непоколебљиви у вјери Христовој остадоше. Духовној пастивој примјер вјере и побожности бише.

СВЕСТИ НОВОМУЧЕНИЦИ КУЛЕН-ВАКУФСКИ.*³

СВ. СВЕШТЕНОМУЧЕНИК РОДОЉУБ КУЛЕН-ВАКУФСКИ.

Свети свештеномученик Родољуб (Самарџић) рођен је 16. марта 1907. године у Рогатици. По завршетку Богословије рукопложен је за свештеника 16. марта 1931. године. Службовао је у Дрнишу, Метковићу, Трпљуху и Гламочу. Убијен је заједно са женом и децом у јуну 1941. године за време великог поколја Срба у Кулен-вакуфу. Убили су га тек пошто је гледао клање супруге и деце.

СВ. ИСПОВЕДНИК ВУКОСАВ КУЛЕН-ФАКУФСКИ.

Протојереј Вукосав (Милановић) рођен је 1865. године у селу Суваја код Босанског Петровца. По завршетку Богословије у Раљеву рукопложен је за свештеника 1892. године. Служио је у Кулен-вакуфу, где је и пензионисан. Ухапшен је крајем јула 1941. године с децом и унучићима. Пошто је био слеп усташе су га натерале да слуша како му кољу децу. Од туте и жалости умро је касније у Лици.

Њиховим молитвама, Господе Исусе Христе, Сине Божији, помилуј и спаси нас. [Амин.]

Овог дана вршимо и успомену на Успеније свете Ане, мајке Пресвете Богородице, која бјеше ћерка Матана свештеника. Послије дугог и богоугодног живота упокоји се у дубокој старости.

Света Олимпијада ђакониса рођена би у Цариграду од знаменитих родитеља. Врло млада остале удовица и не хтједе више да се удаје, него се одлучи да помаже сиромашнима и служи Цркви као ђакониса, најприје за вријеме патријарха Нектарија, а потом и за вријеме Свтог Јована Златоустог. Ускоро послије Златоустовог прогонства и ова света жена би прогнана из Цариграда, и у прогонству сконча свој земни живот.

Преподобна Евпраксија дјевица замонаши се у седмој години. Што је више расла, на себе је узимала веће подвиге. Упокојила се 413. године у 30 години живота.

Спомен Петог васељенског сабора који би у Цариграду 553. године и на ком бијаху осуђене јерес монофизитска, те јеретички списи Теодора Мопсуетског, Теодорита Кирског и Оригена.

Молитвама светих твојих, Господе Исусе Христе, Сине Божији, помилуј нас. [Амин.]